



L'ogre Pepet

[vc_row][vc_column][vc_column_text]En un racó amagat d'un bosc encantat vivia l'ogre Pepet. Però no era un ogre com els dels contes que espanten tothom. En Pepet era un ogre simpàtic i molt curiós. Era alt com un arbre i fort com un roure, però el que més li agradava fer era passejar pel bosc i ajudar els animalons.

Cada dia, en Pepet sortia de casa seva —una cova plena de llum amb flors penjades al sostre— i explorava nous racons del bosc. Li encantava fer nous amics, tot i que sovint els animals fugien espantats quan el veien.

—És perquè sóc molt gran i faig soroll quan camino! —es deia en Pepet, tot trist.

Un matí, mentre passejava, va escoltar un plor. En Pepet va seguir el so fins que va trobar un petit esquirol atrapat sota una branca molt grossa.

—Ajuda'm, si us plau! —va cridar l'esquirol amb veu tremolosa.

Amb molta cura, en Pepet va aixecar la branca i l'esquirol va quedar lliure.



—Gràcies! Però... no ets dolent? —va preguntar l'esquirol amb els ulls molt oberts.

—Dolent? No! Només sóc gran, però tinc un cor petit i tendre.

L'esquirol, que es deia Xiscle, va prometre que explicaria a tots els animals que en Pepet era un amic, no un perill.

Aquella mateixa tarda, en Pepet es va trobar una escena estranya al riu. Els ànecs estaven fent un gran enrenou perquè l'aigua s'havia embussat amb unes pedres. Sense pensar-ho, l'ogre va treure les pedres una per una i l'aigua va començar a fluir de nou.

Els ànecs el van mirar amb gratitud i van fer el seu millor quac-quac per agrair-li.

—No sou dolents vosaltres? —va preguntar en Pepet de broma.

Els ànecs van riure i van dir que mai més no tindrien por d'ell.

Amb el temps, en Pepet es va convertir en el protector del bosc. Cada vegada que hi havia un problema, els animals acudien a ell. I ell, amb les seves mans gegants, però suaus, sempre trobava una solució.

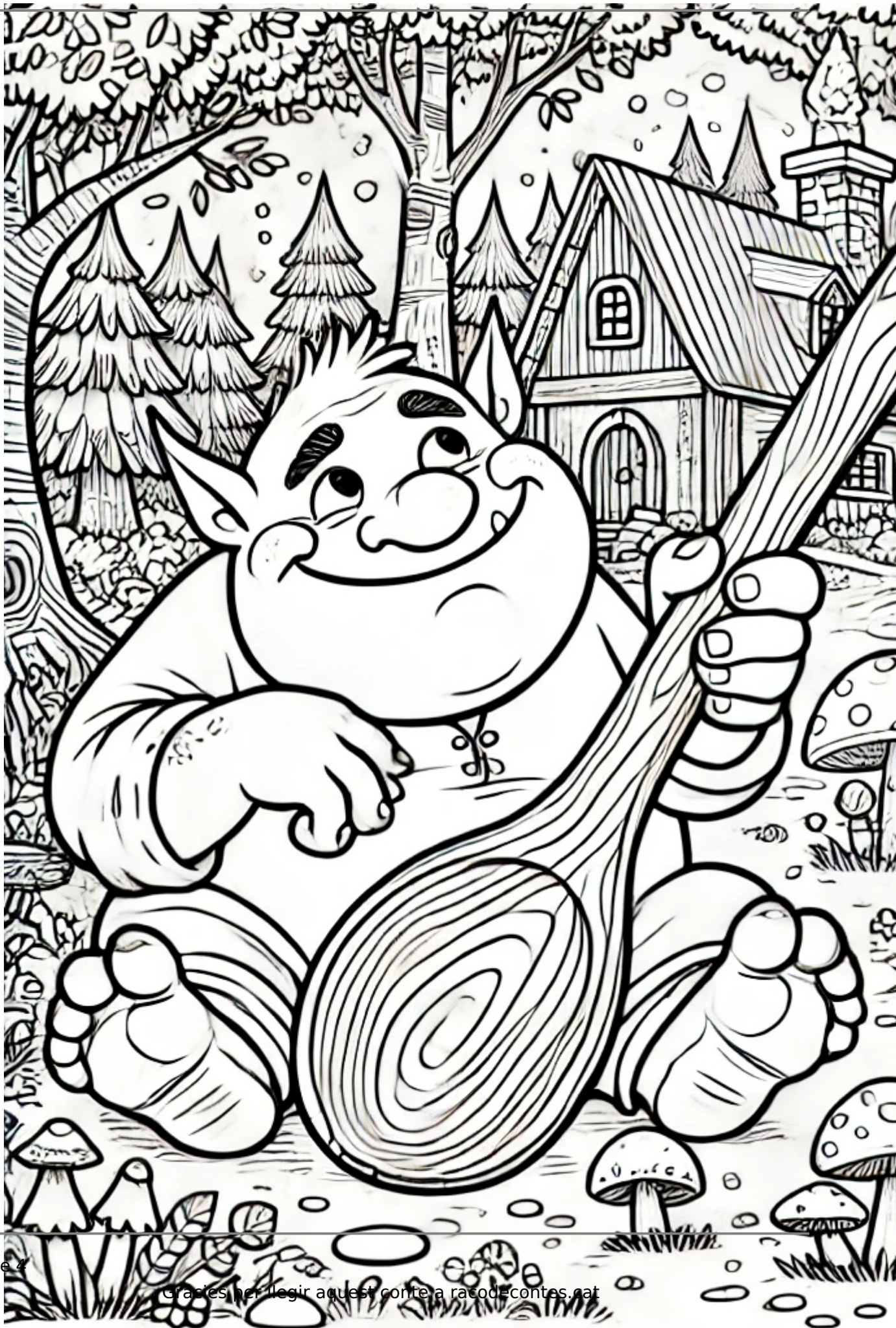
Una nit, la lluna brillant va il·luminar el bosc i tots els animals es van reunir al voltant de la cova d'en Pepet. Havien preparat una sorpresa: un banquet ple de baies, fruits i flors.

—Gràcies, Pepet! Per ser el nostre amic i fer del bosc un lloc més bonic!

I així, l'ogre Pepet va aprendre que, tot i que era diferent, era molt estimat. Des d'aleshores, ningú al bosc no tenia por dels ogres, perquè sabien que no tots són



iguals.[/vc_column_text][/vc_column][/vc_row][vc_row][vc_column][vc_column
css="" font_size="24px"]**Pinta el conte:**[/vc_column_text]





[/vc_column][/vc_row]